

gang til i det omfang, hvori det skønnes hensigtsmæssigt, at lade bestemmelsen få virkning på visse af disse arbejder, hvilket formentlig kun vil have interesse for de større af disse.

Til § 10.

Bestemmelsen svarer til § 5, stk. 1-4, i den gældende beskæftigelseslov og er opretholdt under hensyn til, at arbejdernes udførelse i akkord må antages i særlig grad at virke fremmende på den ledige arbejdskrafts optræning.

Under hensyn til, at det også i hidtidig praksis har været således, at en mellem parterne indgået aftale om et arbejdes udførelse i timeløn har kunnet tilsidesættes, har man ved genfremsættelsen i stk. 1 indføjet en udtrykkelig bestemmelse om, at spørgsmålet om, hvorvidt et arbejde skal udføres i akkord eller timeløn, i tvivlstilfælde afgøres af akkordlønsudvalget, der ligeledes på eget initiativ kan optage dette spørgsmål til afgørelse.

Til § 11.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 6. Dog er aldersgrænsen for henvisningen forhøjet til 67 år, svarende til aldersgrænsen for opnåelse af folkepension. Endvidere har man ment at burde nedsætte grænsen for ikke-forsorgere, der fortrinsvis kan henvises til beskæftigelsesforanstaltninger, fra 50 til 40 år.

Bestemmelsen i den nugældende lovs § 6, stk. 3, om en vis tids forudgående ledighed som betingelse for henvisning foreslås opretholdt i lovforslagets § 11, stk. 3, idet man mener, at disse større beskæftigelsesforanstaltninger fortsat bør forbeholdes til optræningen af de langvarigt ledige. Adgangen for arbejdsministeren til mere generelt at dispensere fra henvisningsbestemmelserne, herunder fra kravet om 100 dages ledighed, foreslås bibeholdt i lovforslagets § 11, stk. 4, hvorved bemærkes, at der ved arbejdsministeriets cirkulære af 19. december 1950 er givet arbejdsanvisningskontorerne en almindelig bemyndigelse til i tilfælde, hvor ledigheden i det pågældende område er i særlig grad tyngende, og der ikke i fornødent omfang findes egnet arbejdskraft blandt de arbejdsløse, som inden for det sidste år har haft en ledighed af 100 dage eller derover, at henvisse arbejdere, der inden for det sidste år har haft en ledighed af 50 dage eller derover.

Fremdeles foreslås det, at reglen i lovens § 6, stk. 3, 2. punktum, om, at mindst 25 pct. af de til arbejdet medgåede arbejdstimer skal være udført af særligt langvarigt ledige, lempes noget, jfr. lovforslagets § 11, stk. 3, 2. punktum.

Bestemmelsen i den gældende lovs § 6, stk. 4,

om adgang for arbejdsministeren til at dispensere fra henvisningsbestemmelserne foreslås ændret, således at adgangen til at give dispensationen overlades arbejdsanvisningskontoret i tilfælde, hvor den pågældendes henvisning er af væsentlig betydning for arbejdets udførelse. Herved vil et ikke ringe antal sager, som hidtil har været forelagt for arbejdsministeriet, kunne afgøres lokalt. Det er i øvrigt hensigten administrativt at fastsætte, at arbejdsanvisningskontorerne inden for visse rammer på egen hånd kan godkende forlængelse af henvisningsperioderne i særlige tilfælde, således at også disse sager fremtidig vil kunne afgøres lokalt. Ved genfremsættelsen har man som led i bestræbelserne for at lægge afgørelser ud til andre organer end arbejdsministeriet foreslået, at anvisningskontorerne i de tilfælde, hvor de træffer bestemmelse i medfør af forslaget § 11, stk. 4, 2. punktum, skal indhente godkendelse fra arbejdsdirektoratet i stedet for som efter det oprindelige lovforslag arbejdsministeren, men dog således at arbejdsdirektoratets afgørelse i tilfælde af nægtelse kan indbringes for arbejdsministeren.

På samme måde vil arbejdsministeriet blive aflastet for en del ekspeditioner ved den foreslåede nye bestemmelse i stk. 5 om, at arbejdsanvisningskontorerne afgørelser vedrørende henvisnings spørgsmål kan indankes for arbejdsdirektoratet.

Bestemmelsen i stk. 6 betyder lovfæstelse af en hvert år på finansloven optagen tekstanmærkning.

Til § 12.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til den gældende lovs § 7, stk. 2 og 3.

Bestemmelsen i lovens § 7, stk. 1, om refusion fra den fælleskommunale udligningsfond udgår som følge af fondens ophævelse.

Til § 13.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 9 med nogle ændringer, væsentlig af redaktionel karakter.

Ved lovforslagets genfremsættelse har man foreslået beskæftigelsesudvalget suppleret med et medlem, der vælges af indenrigsministeren, dels fordi en meget betydelig del af beskæftigelsesforanstaltningerne udføres af kommuner, dels fordi kommunerne ofte må finansiere arbejderne ved optagelse af lån, der skal godkendes af tilsynsmyndighederne.

Til afsnit IV.

Som anført i de indledende bemærkninger, anser man det for påkrævet, at beskæftigelsesloven supple-